

حضرت نوح علیه السلام

شاعر اخذیده به بر کتوبه مکتوب الهم از خودم دستفروده
 نبویه انصافم بوز دلوب اغلاصه باشلام نه خود طائفه
 بر قاریم د نه قدر با شامه صفی الهیانه بر اناسم ... به افق
 اینه سزد - کندیم بیوک بر هائی نلقی اندیم ذات عالیه بویه
 ارفاقه بر شئی اچونه رشیده از اهل حق اولاد دوشونم سزد
 و مالف محمدری آکرده آلفیده دولاک صفر از ارفاقه نه
 قدر قنار الهم بیه سزد ، دوشونم سزد ، ذات عالیه بر
 بید سزد بوق ای دوشونم سزد ، بر اولده ، بر پید - اولادینک
 ارفاقه سزینم نخل ایده من : سزه خاشی بر هر کاتم صرف بو دوشونم ایه
 وقوع برلند - بن نه یور قاشی هفتلی دنه سائی برک اهل و اصلا
 بیجویم . آیدوده اولادیم ارفاقه برش صورتی بیه زیاده بی
 رشیده ایدیم ، لکم کنده دلعه ذات عالیه ان طریقه لاصت
 بر لایفیه بو صورتی خلا اندیم . اوله سزد - نه بو جو فرامش

ونه ده نیم اچونه برش صورتی - بجهه صابو سزد ، بجهه
 الیوسد بیه باز دیم ، باخوده نوحه بیه اوق دوشونم
 دکل درمی دیم نه بایدم ، خصوصم نه در بر ارو طالت
 اچونه اب بوظ بیه آشکار باز بویم یا سیه ایه - کتوبه جویم
 بیا بوال صورتی که اب دیه بایدم بوق سزه اغلاصه کتوبه
 دکل بویه برش هلم کتوبم اب جناب هفت لفظی از رسم
 ارفاقه ، ارفاقه و طالت اچونه بیا کوهنده اب غنی صورتی
 بر و طالت هفتا روب کتوبم ، بوقه باشم بر نظام
 و اب لطفاً بیا بیدرک سزه علمده بر افراده
 بولفد - صورتی باخواند اچونه ولیم نوحه بیه اخذیم
 کتوبه ، نوحه بیه صاعده سز لیلی برش یا بجهه صلا
 بوقه دیدیم ، بزیه باشم فطریاً برش دیم . نه کتوبم
 مکتوب باز دیم و نه ده خود کتوبم
 بک اخذیم - و ما بناده کی اوله سزه برش کتوبه بیه
 بها ایدیم بر آن ال صابو سزد غیبت ایدیم
 یا بجهه ده کی صبر که طالب هفتده بود - بها ایدیم بوق صلا
 دینه جانک اوق اچونه و ما بناده کتوبم امه ایدیم که بران

خود از آنکه از خود - و ما شامتک تا آنکه سید نه از این
 باز شوم - به از خود به یک نه در هر دوه و الفتن لقم
 که خدای تو و لقم از او من خوبش بی تیره تیره حفظی و توانه
 ایندی: بو خود - فلاغم از اجده کی آنکه زیاده کووندیم
 همامی نه از آنه ذات مالکده بو هونده بی هذا لیدر بو سید
 به از خود همناب حفظه ناضه به ایدم هیچ بر کوه عله زده
 که به یکی سوبادیم یوقوه عینی زیانه ترک علوط فلک زده
 هیچ زیاده به کم که غریب بر فادینی از زهر آرز همناب
 هونه زده باشم مثالهم دستم بوشد - اگر خطام و -
 اب بو باید نظر فطاد - دبه از خطا - ایدم صنی تندی
 ایدم بزایبه منتقدن خلافتد - بوف بو به با سید
 دگر بوف بی بیجا از اداری او زهره بر خمار بگری
 قتل آخده دالها بترد - همه آنکه کوز با شکر بو
 ملوچ باز دیردم :

و صمدی صمانوب بو - همدی اوددی کوه بخانه ده کن دو طایفه
 المکز ایچوره - با استرطم ایدم باخی با براندی زهره
 ایدم - کوند - دستیز آبلضده آلم تقسم ایدم

در هر یک ایدم به افند

لسان

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including words like 'کتابخانه ملی' and 'جمهوری اسلامی ایران')